

ČARODĚJNICKÝ TÝDEN

Ahoj děti,

Tento týden jsme se měli proměnit v čaroděje a čarodějnici, ježibaby a ježidědky, kouzelníky a kouzelnice. Zkrátka, se mělo vše točit kolem kouzel, čarování, tancování a zpívání – celá školka měla být veselá a kouzelná. Zkusíme vám nabídnout nápady, abyste si čarodějnicky týden mohly užít i doma a třeba i se sourozencem nebo s rodiči.

Nejprve si ale řekněme, proč se, vlastně to kouzlení a čarování a dovádění kolem ohně

30. dubna koná.

PÁLENÍ ČARODĚJNIC se podle lidových tradic váže k Filipojakubské noci z 30. dubna na 1. května, která je prý jednou z magických nocí, kdy mají zlé síly větší moc než jindy. O půlnoci před sv. Filipem a Jakubem, kdy měly zlé síly moc škodit lidem, se daly nalézt četné poklady. Lidé věřili, že v povětří poletuje spousta čarodějníc, které se slétají na sabat. Proto se této noci říká „noc čarodějnic“.

Čarodějnici se před sabatem natíraly kouzelnými mastmi, s jejichž pomocí pak mohly na koštatech létat. Taková košťata prý bývala zhotovena z jasanového dřeva, vrbových a březových proutků. Při reji byla volena královna sabatu, která potom vládla hostině a tanci. Jídla vypadala sice lákavě, ale byla bez chuti a nezahnala hlad. Nesměl chybět ani kotel plný žab a hadů stejně jako nádoby s jedy. Čarodějnici se tu, jak lidé kdysi věřili, s oblibou proměňovaly ve vlky, psy a jiná zvířata a vyprávěly si, co všechno zlého se jim od posledního setkání podařilo lidem natropit.

Čarodějnice však nebyly jen zlé. Těch, které znaly tajemství bylin, uměly zahánět nemoci a napravovat zlomeniny, si lidé vážili. Bylinkářky - vědmy se vyznaly v tajích přírody. Věděly mnoho o působení rostlin, hub, kamenů, kovů, drahokamů, ale i barev a vůní.

A my si budeme hrát na ty hodné čarodějnici. Znáte nějakou?

Jasně – třeba Malou čarodějnici a jejího kamaráda havrana Abraxase

Malá čarodějnica je ještě mladá, je jí pouhých sto dvacet sedm let. Bydlí hluboko v lese v kouzelnickém domku na samotě s havranem Abraxasem, který umí mluvit. Moudrý havran je dobrým rádcem malé čarodějnici a snaží se na ni dohlížet, aby nevyváděla moc hloupostí, ale pokaždé ji neuhlídá.

Můžete poprosit maminku nebo babičku, aby vám kouzelnou knížku „Malá čarodějnica“ přečetla.

Nebo vám právě teď může někdo přečíst pohádku o obrovi

O obrovi, který měl obrovské trápení

Je to dávno, kdy v hlubokém lese žil jeden obr Hugo. Nebyl vůbec zlý, měl rád děti, díval se, jak si hrají a snil o tom, že s nimi běhá, skáče nebo hraje na schovávanou. Ale jen se blížil k městu nebo k vesnici, země se otřásala a duněla. Lidé se ze strachu schovávali v domech, zavírali okna, zamýkali dveře. Navíc ke všemu dospělí často děti obrem strašili. Chudák Hugo, obra se prostě

všichni báli a nikdo neměl ani ponětí, že Hugo je tak hodný a moc opuštěný a nešťastný. Zoufalý obr dlouho přemýšlel o svém obřím trápení, až nakonec dostal nápad: všechno je proto, že je tak obrovský, musí se tedy zmenšit! To se snadno řekne, zmenší se, ale jistě to nepůjde tak snadno, jako když se při praní srazí ponožky. Naštěstí si vzpomněl, že v hlubokém lese za desaterými horami a pěti řekami žije jedna čarodějnica, která umí z malých rybek udělat velké kapry a z velkého hada žížalu.

Vydal se tedy za čarodějnici - přeskočil les, překročil řeky. Čarodějnici už pěknou chvíli slyšela obří kroky a celá vyděšená hledala úkryt v houštině. Obr co nejjemněji zaklepal na dveře její chaloupky, a když se nikdo neozýval, nesměle nakoukl dovnitř.

„Pěkně prosím, ctihoná paní čarodějnici, nic vám neudělám, nebojte se, jen jsem vás přišel požádat o pomoc.“

Čarodějnici se po chvilce odvážila vykouknout a řekla:

„Ráda bych ti pomohla, ale zmenšit velikána není jen tak. Obyčejná zaklínadla tady nepomůžou. Musím nahlédnout do čarodějnicky knihy.“

Dlouho listovala, až nakonec našla předpis na vhodnou směs.

Muší ucho, kus žabince,
trochu medu dej do hrnce,
kousek křenu, hrst přesličky,
přidej sůl a tři mušličky.

Čarodějnici všechno nasypala do kotle a když byl kouzelný lektvar uvařený, dala ho obrovi vypít.

Hugovi ani trochu nechutnal, ale vypil ho poctivě až do dna. A vtom se začal zmenšovat a zmenšovat. Šlo to tak rychle, že ho za chvíli nebylo ve vysoké trávě vidět.

„Toho nápoje jsi asi vypil moc a já jsem nic nevážila, všechno jsem brala jen tak od oka,“ vzdychla čarodějnici.

„Co si teď počnu? Nemohla bys mě zase trochu zvětšit?“ slabým hláskem zaškemral obřík - trpaslík.

Čarodějnici znova dlouho listovala v učené knize a dala se do přípravy kouzelného odvaru.

Vrbový proutek, slzy krokodýlí,
muší křidélka, křídla motýlí,
zelíčko mladé, prastarou vodu,
zamíchej, podávej na prvním schodu.

Tentokrát neudělala chybu, Hugo se postavil na první schod u vchodu do čarodějnicky chaloupky, vypil lektvar a začal se zvětšovat. Ne moc, jen akorát, aby byl právě tak velký jako obyčejný člověk.

„Hurá, hurá!“ volal Hugo a poskakoval hned na jedné, hned na druhé noze a potom na obou. Kdyby tohle udělal, když byl ještě obrem, chaloupka čarodějnici by se sesypala jako domeček z karet.

„Ani nevíte, jak jsem vám vděčný,“ řekl. „Mohl bych taky já něco pro vás udělat?“

„To víš, že bys mohl,“ odpověděla. „Když teď vypadáš jako člověk, můžeš mně někdy dojít nakoupit. To víš, já se nerada ukazují mezi lidmi, koukají po mě divně a dokonce se smějí mému klobouku.“

Od té doby žil Hugo ve městě, mohl se kamarádit s lidmi, hrát si s dětmi a pravidelně nosil paní čarodějnici nákupy.

- 1. Co byste si vyčarovaly, kdybyste uměly čarovat?**
- 2. Uměly byste vymyslet čarovné zaříkávání?**
- 3. Zkuste vymyslet a doplnit rým (jak zaříkadlo skončí?)**

Čáry máry, máry, čáry, hni se, koště, láry-....!

Drápy, zuby krokodýlí, v kámen změň se v tuto ...!

Nepoj se, koště, proč a rychle k nebi ...!

**Muší ucho, kus žabince, trochu medu dej do hrnce,
kousek křenu, hrst přesličky, přidej sůl a tři...!.**

Džem, roláda, marmeláda, čokoláda z nebe ...!.

Lidská hlava, oči, nos, černý kocour chodí...!.

**Abraka, dabraka, poklice na draka,
tři čtyři bukvice, rezavé ...!.**

**Ježibaby kamarádky, krouží vzduchem tam a
Šaty mají od sazí, snad se v letu ...!.**

- 3. Uměly byste uvařit lektvar s bylinek? Jaké znáte bylinky?**

A co byste říkaly takovému čarodějnickymu jídelníčku? Naše paní kuchařky vymýšlely takováto čarodějnickyá jídla:

Mlsanec s žabích stehýnek (koprová máčka, vařené vejce, brambory)

Krysí ocásy (špagety po boloňsku, sypané sýrem)

Krkavčí dlabanec s bradavicemi (hovězí pečeně, rýže s bulgurem)

Hrb čarodějnice Klátinohy (kuře na paprice, šlpaďlový knedlík)

Breberky čaroděje Dobroděje (červená čočka, vepřový plátek)

4. Vymyslíte také nějaké vtipné názvy jídel?

Každá čarodějnica i čaroděj mají pomocníky – zvířátka

5. Uměly byste některé vyjmenovat?

6. Vyrobte si kocourka, pavoučka, havrana z ruliček od toaletního papíru

No a co si zatancovat v kostýmu čarodějnic a čarodějů?

7. Vyrobte si kostým třeba ze šátků a šálek, hadříků, stužek a nebo si oblékněte kostým, který vám maminka koupila nebo ušila

8. Poproste někoho, aby vám pustil písničky na www.youtube.com a pořádně to roztančete

Třeba na tyhle písničky:

Dády Patrasové – Ježibaba

Míši Růžičkové - Strašidla (Cvičíme s Míšou 6)

Petry Černocké – Saxana

A nakonec posíláme i páár úkolů, aby vám nezlenivěly hlavičky a prstíky. A také písničku, kterou vždy zpíváme na společném sborečku - vzpomenete si na ni?

Tak si krásně užijte čarodějnicky týden a ať nám ve čtvrtek 30. 4. večer neprší, abychom si mohli opět na zahradě na ohýnku buřtíky a pořádně si tu svatojakubskou noc užít jenom s hodnými čarodějnicemi.

Zdroje:

www.pinterest.com

www.predskolaci.cz

www.yutube.com

www.tvořivepracky.cz

Kočička, pavouček, havran z ruliček od toaletního papíru



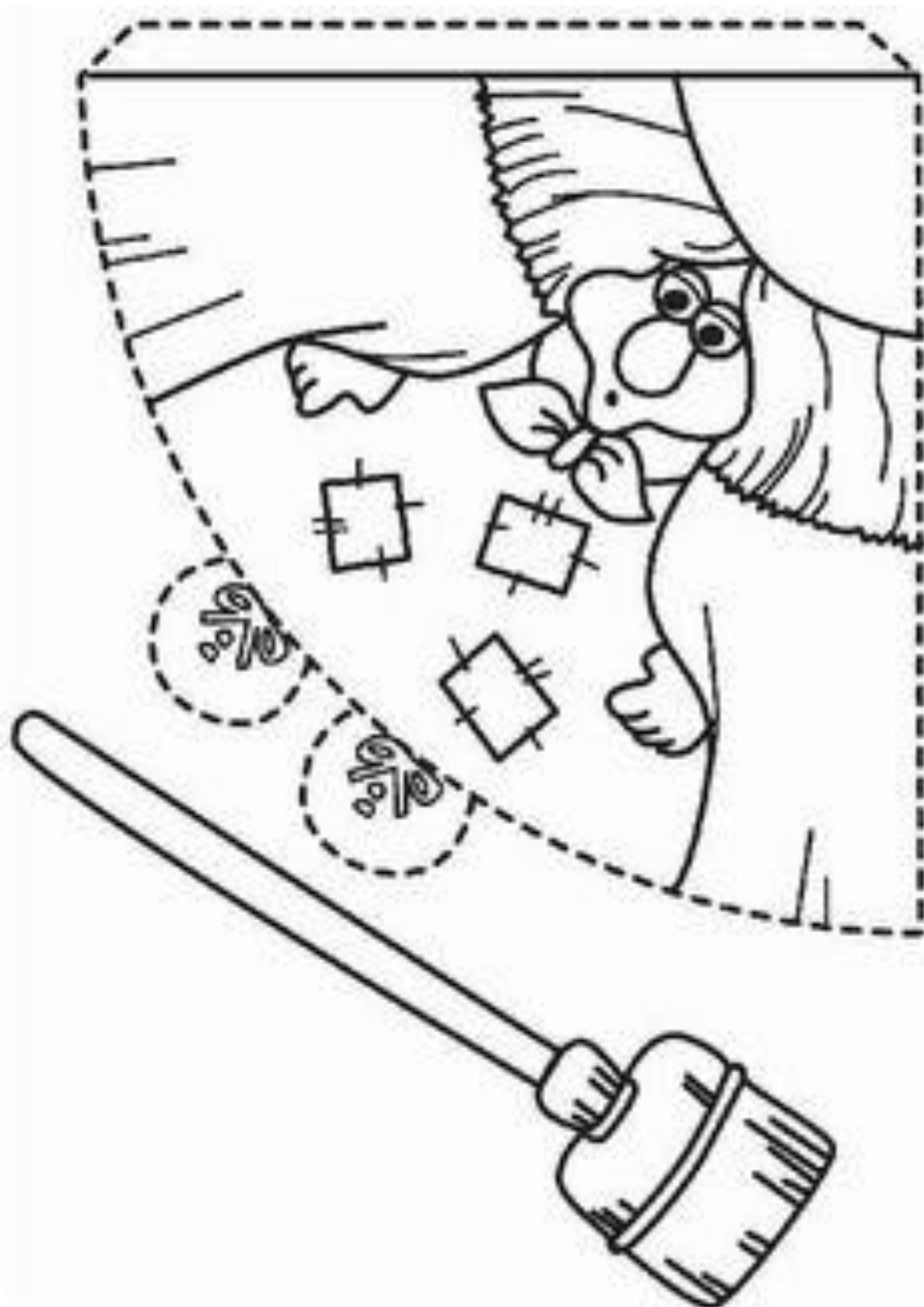
Kočičky z geometrických tvarů – poznej čtverec, obdélník, trojúhelník, kruh



Vyrob si pavoučka a můžeš s někým závodit, kdo dřív namotá provázek na tyčku



Vystříhnji a vybarvi si kamarádku čarodějnici



Najdi stejné kočičky jako v rámečku a zakroužkuj je

TVORIVÉ PRACKY



Spoj tečky a vybarvi ježibabu

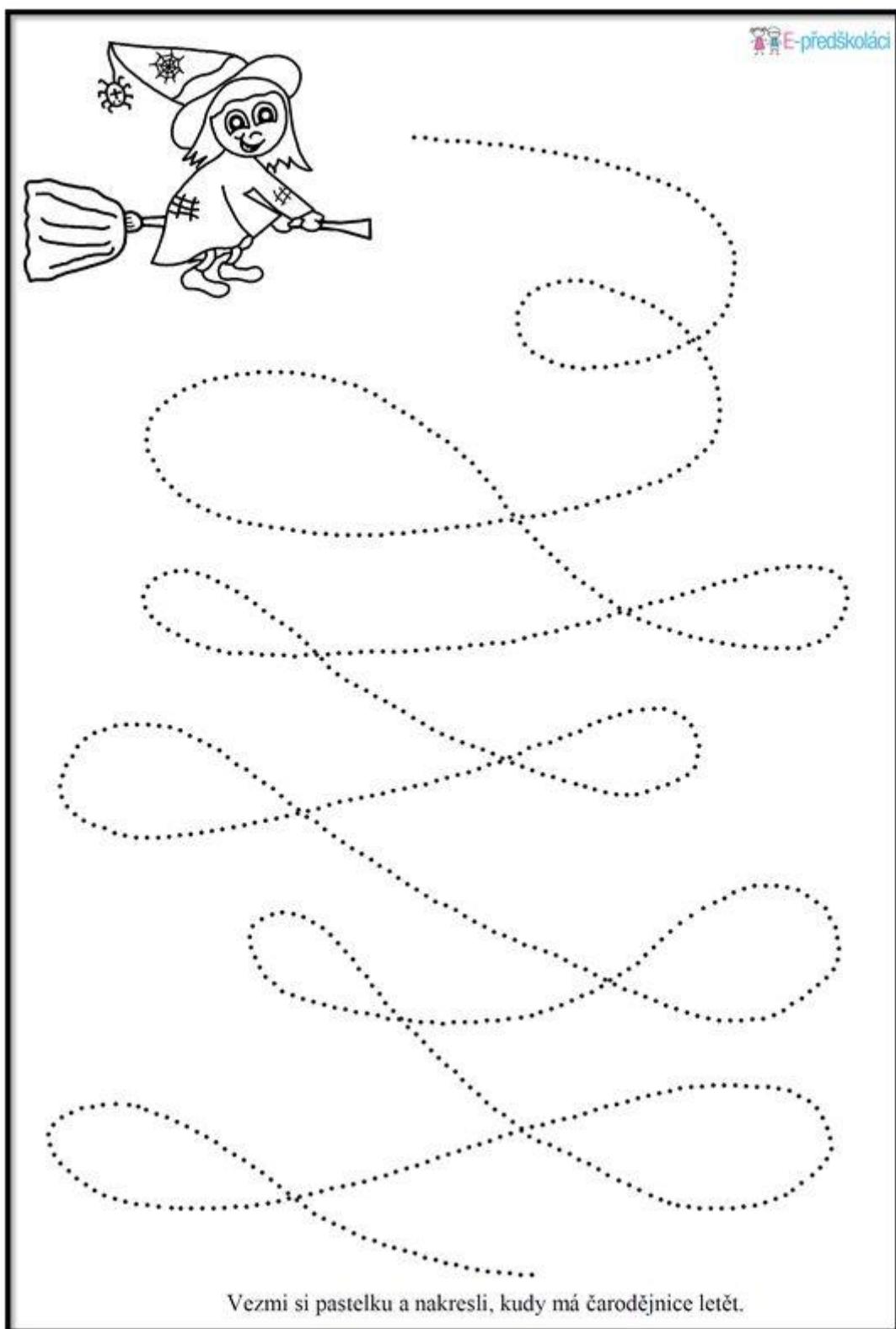


www.dynamilis.com

Najdi 10 rozdílů



Procvíč si ruku a tužkou obtáhni 3x let čarodějnici



Čarodějnice

C F C G C F G F G C

Ježibaba s ježibabou na kopečku za Jihlavou rádily se, rádily, jak by nejlíp rádily.

G C G C F G C F G C

Čáry, máry, basta fidli, košťátko nás ponese, poletime jako vítr. Bojte se nás, bojte se.

Ježidědek vstal ze židle, že poletí vzal si vidle.

Jenže vidle neletí. Proto sláva koštěti.

Čáry, máry, basta fidli, košťátko nás ponese,
poletime jako vítr. Bojte se nás, bojte se.

